



ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

Telefon: 234 665 111, Fax: 234 665 444



Zn. SPR-0856/10-27

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 7. 10. 2010

Úřad pro ochranu osobních údajů
dne 8. 10. 2010



ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu takto:

Rozklad účastníka řízení, Vysoké školy ekonomické v Praze, se sídlem nám. W. Churchilla 1938/4, 13067 Praha 3, IČ: 61384399, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. SPR-0856/10-22 ze dne 19. července 2010, kterým byla účastníku řízení jako správci osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona o ochraně osobních údajů za porušení povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. f) stejného zákona, tedy povinnosti zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny a k jinému účelu jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas, v souvislosti s tím, že na internetové adrese <http://nf.vse.cz/cze/nfse/o-fakulte/disciplinari-komise> uveřejnil zápisy z jednání Disciplinární komise Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v Praze ze dne 23. února 2004, 9. září 2004, 3. února 2005, 11. října 2005, 18. prosince 2006, 30. ledna 2007, 15. února 2007, 11. června 2007, 13. listopadu 2007, 17. ledna 2008, 6. března 2008, 20. března 2008, 23. září 2008, 4. prosince 2008, 12. března 2009, 4. června 2009, 23. listopadu 2009 a 28. ledna 2010, které obsahovaly osobní údaje 89 studentů zmíněné fakulty v rozsahu jméno, příjmení, popis skutku a druh doporučeného disciplinárního trestu, aniž by disponoval souhlasem dotčených subjektů, tedy za spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně osobních údajů a v souladu s § 45 odst. 3 stejného zákona uložena pokuta ve výši 15.000 Kč a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu uloženo nahradit náklady řízení v paušální částce 1.000 Kč, **se zamítá.**

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně osobních údajů v souvislosti se zpracováním osobních údajů studentů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v Praze (dále jen „NF VŠE“) bylo s účastníkem řízení, Vysokou školou ekonomickou v Praze, se sídlem nám. W. Churchilla 1938/4, 13067 Praha 3, IČ: 61384399 (dále jen „účastník

řízení“), zahájeno oznámením, které bylo účastníku řízení doručeno dne 16. února 2010. Podkladem pro zahájení správního řízení byl podnět zaslaný Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „ÚOOÚ“) dne 1. února 2010.

V rámci správního řízení došel správní orgán I. stupně ke zjištění, že účastník řízení zveřejnil na svých internetových stránkách, na adrese <http://nf.vse.cz/cze/nfvse/ofakulte/disciplinari-komise>, zápisy z jednání Disciplinární komise NF VŠE ze dne 23. února 2004, 9. září 2004, 3. února 2005, 11. října 2005, 18. prosince 2006, 30. ledna 2007, 15. února 2007, 11. června 2007, 13. listopadu 2007, 17. ledna 2008, 6. března 2008, 20. března 2008, 23. září 2008, 4. prosince 2008, 12. března 2009, 4. června 2009, 23. listopadu 2009 a 28. ledna 2010, které obsahovaly osobní údaje 89 studentů NF VŠE, a to v rozsahu jméno, příjmení, popis skutku a druh doporučeného disciplinárního trestu, aniž by disponoval jejich souhlasem k tomuto zveřejnění, anebo aby mu pro takové jednání – v souladu s požadavky § 5 odst. 1 písm. f), resp. § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů – svědčil jiný právními předpisy uznaný důvod – právní titul.

Na oznámení o zahájení správního řízení reagoval účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 2. března 2010, ve kterém uvedl, že se na příslušné fakultě domnívali, že údaje v rozsahu jméno a příjmení nejsou osobními údaji, které by vedly ke zjištění identity subjektu údajů, tzn. nejedná se o osobní údaje ve smyslu zákona o ochraně osobních údajů. Okamžitě po obdržení oznámení pak dle účastníka řízení fakulta odstranila předmětné zápisy z internetových stránek.

Následně dne 23. března 2010 doručil účastník řízení další vyjádření v dané věci, v němž uvedl, že zápisy obsahují toliko informace, že proběhlo disciplinární řízení, jak bylo hlasováno a to, že byl podán určitý návrh, nikoliv však údaj o tom, jak bylo řízení ukončeno. Na internetových stránkách tak dle jeho mínění nedošlo ke zveřejnění rozhodnutí v dané věci a tím nemohlo dojít ani k difamování osob zde uvedených. Dále účastník řízení poukázal na praxi v rámci trestního řízení ve vztahu ke zveřejňování informací o tom, že bylo zahájeno s konkrétní osobou trestní řízení, resp. že proti ní bylo zahájeno trestní stíhání, stejně tak jako na úpravu doručování v rámci správního řádu a odkázal na analogický postup ve vztahu k dané věci.

Dle názoru účastníka řízení pak v tomto případě vůbec nedochází ke zpracování osobních údajů. V této souvislosti účastník řízení za zásadní označil otázku, zda jméno a příjmení jsou v daném případě osobními údaji. K tomuto účastník řízení uvedl, že v případě tzv. silných příjmení na VŠE na jednotlivých fakultách pravidelně studuje více nositelů stejného jména a příjmení, což správní orgán dle jeho mínění nijak nezjišťoval. Povahu osobního údaje by dle účastníka řízení mělo uvedení spojení jména a příjmení pouze v ojedinělých případech. K tomuto účastník řízení poznamenal, že vzhledem k tomu, že údaje o bývalých studentech nejsou již ve veřejně přístupném seznamu uváděny, nelze vůbec zjistit, o koho v daném případě šlo - stejně je tomu dle jeho mínění i v případě stěžovatelky ve věci. Možnost jednoznačně identifikovat osobu vylučuje dle účastníka řízení i to, že v zápisech se neuvádí, o jakou kvalifikační práci se jednalo. Účastník řízení rovněž uvedl, že si je vědom, že správní řízení je ovládáno zásadou neveřejnosti, nicméně vzhledem k tomu, že podle § 68 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů, se na disciplinární řízení správní řád nevztahuje, zde zmíněná zásada dle jeho mínění neplatí. Závěrem účastník řízení dodal, že i kdyby správní

orgán I. stupně jeho argumenty odmítl, je třeba vzít v potaz i to, že disciplinární řízení má také profylaktický význam, a tudíž výchovný charakter, což je ostatně smysl každého veřejnoprávního postihu.

Ve věci bylo následně vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně zn. SPR-0856/10-22 ze dne 19. července 2010, jímž byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně osobních údajů a byla mu uložena pokuta ve výši 15.000 Kč.

Ve vztahu k předmětu řízení správní orgán I. stupně uvedl, že údaje o fyzické osobě v rozsahu jméno a příjmení ve spojení s informací o studiu na NF VŠE a navrhovaným disciplinárním trestem jsou nepochybně osobními údaji ve smyslu § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů, neboť vedou k jednoznačně určenému, resp. určitelnému subjektu údajů. Dále konstatoval, že se účastník řízení tím, že stanovil účel, prostředky a způsob zpracování osobních údajů, stal správcem osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zmiňovaného zákona, a že tedy odpovídá za dodržování povinností stanovených pro jejich zpracování zákonem o ochraně osobních údajů.

Dále došel správní orgán I. stupně s ohledem na fakt, že zákon o vysokých školách a ani žádný jiný zvláštní právní předpis neobsahuje podmínky zveřejňování osobních údajů studentů na internetových stránkách vysoké školy, k závěru, že se na daný postup bude vztahovat obecná úprava nakládání s osobními údaji obsažená v zákoně o ochraně osobních údajů.

Účastník řízení je tak dle správního orgánu I. stupně jako správce osobních údajů mimo jiné povinen dle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů nakládat s osobními údaji studentů pouze v souladu s účelem, pro který byly shromážděny, a k jinému účelu je oprávněn tyto údaje využít jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas. Stanovený účel zpracování (vedení matriky studentů, resp. organizační zajištění studia) byl však podle názoru správního orgánu I. stupně zveřejněním osobních údajů studentů překročen. Na jednání účastníka řízení není dle správního orgánu I. stupně možné aplikovat ani žádnou z výjimek stanovených v § 3 odst. 6 zmíněného zákona. Souhlas subjektů údajů (dotčených studentů) nebyl účastníkem řízení prokázán.

K otázce identifikovatelnosti, resp. identifikovanosti subjektu údajů správní orgán I. stupně dále konstatoval, že není rozhodná skutečnost, pro kolik osob je daný student (subjekt údajů) identifikovatelný, nebo v jakém časovém okamžiku. Rozhodující je pouze to, že v daný okamžik bylo vedeno disciplinární řízení pouze s jednou osobou určitého jména a příjmení, která studovala na NF VŠE, pro daný disciplinární přestupek, a jestliže je tato osoba na základě těchto znaků identifikovatelná pro určitý počet osob, jedná se o osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů. Bližší popis disciplinárního přestupku, který je obsahem zveřejněného zápisu (zpochybnění originality diplomových prací, seminárních prací, podvody při zkouškách nebo testech z konkrétních předmětů, případné časové určení události atp.), dle správního orgánu I. stupně nepochybně také danou osobu blíže identifikuje.

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně následně účastník řízení napadl rozkladem ze dne 14. dubna 2010. Předseda ÚOOÚ jako odvolací orgán o podaném rozkladu rozhodl svým rozhodnutím ze dne 18. června 2010 zn. SPR-0856/10-19 tak, že se rozhodnutí správního orgánu I. stupně ruší a věc se vrací správnímu orgánu I. stupně k novému projednání, a to zejména z důvodu nutnosti došetření a objasnění povahy správního deliktu spáchaného účastníkem řízení. Odvolací orgán označil za zásadní zejména otázku objasnění toho, zda se jedná o správní delikt trvajících, nebo o správní delikt pokračující, a to ve vztahu k případnému zániku odpovědnosti účastníka řízení za předmětný správní delikt. V návaznosti na právě uvedené bylo dalším důvodem pro vrácení věci poskytnutí možnosti účastníku řízení realizovat všechna svá procesní práva v souvislosti s učiněnými zjištěními, resp. případně doplněným dokazováním.

Správní orgán I. stupně následně svým rozhodnutím zn. SPR-0856/10-22 ze dne 19. července 2010 setrval na původním hodnocení jednání účastníka řízení, tj. posoudil jej jako správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně osobních údajů. K odvolacím orgánem vznesené otázce ohledně povahy správního deliktu správní orgán I. stupně s odkazem na analogii k trestněprávní nauce a na znění zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, uvedl, že v případě jednání účastníka řízení se jedná o vícečinný souběh několika pokračujících správních deliktů. S ohledem na to, že k odstranění protiprávního stavu došlo až po zahájení správního řízení, došel správní orgán I. stupně k závěru, že k zániku odpovědnosti účastníka řízení nedošlo.

Posledně zmíněné rozhodnutí správního orgánu I. stupně napadl účastník řízení rozkladem ze dne 22. července 2010, který byl doručen ÚOOÚ dne 27. července 2010. V rámci podaného rozkladu účastník řízení navrhl rozhodnutí správního orgánu zrušit a řízení zastavit. Na podporu svého návrhu se účastník řízení odkázal na jím uvedenou argumentaci v předešlých podáních, stejně tak jako v předešlém rozkladu.

Nad argumentaci obsaženou ve zmíněných podáních (viz výše) účastník řízení v rámci podaného rozkladu opětovně odkázal na samosprávu vysokých škol a současně poukázal na odůvodnění rozhodnutí předsedy ÚOOÚ, v němž je naznačena možnost zveřejňovat obdobné zápisy za předpokladu, že je příslušným způsobem nastaven vnitřní řád vysoké školy. Dále účastník řízení uvedl, že v daném případě nedošlo ke zveřejnění údaje o tom, že konkrétní osoba spáchala disciplinární delikt, nýbrž pouze údaje o tom, že zde je podezření na jeho spáchání. K tomuto pak účastník řízení dodal, že pokud daná osoba delikt skutečně spáchala, požívá menší ochrany práv, včetně práva na soukromí. Závěrem pak účastník řízení odkázal na § 1 a § 63 odst. 2 zákona č. 111/1998 Sb., a uvedl, že dle jeho mínění je pro tento případ možné jím provedené zpracování osobních údajů opřít o § 5 odst. 2 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů.

Na základě podaného rozkladu přezkoumal odvolací orgán věc z hlediska procesní i skutkové, resp. materiální stránky věci a dospěl k následujícím závěrům.

V první řadě má odvolací orgán za vhodné stručně zopakovat, co již uvedl v rámci svého prvního rozhodnutí ve věci k povaze předmětného zpracování a postavení účastníka řízení, jakož i k argumentaci účastníka řízení. Odvolací orgán v této

souvislosti současně konstatuje, že se na své předchozí rozhodnutí v této části plně odvolává a setrvává tak na své dřívější argumentaci.

Ze spojení dikce § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů a běžné aplikační praxe ÚOOÚ je zřejmé, že souhrn údajů v rozsahu jméno, příjmení, údaj o studiu na NF VŠE, skutečnost, že bylo s danou osobou konáno disciplinární řízení s konkrétním uvedením činu, v němž je spatřováno disciplinární provinění, a v některých případech za současného uvedení typu práce, jména školitele, či identifikačního čísla předmětu, v jehož rámci se daná osoba měla dopustit disciplinárního přestupku, představuje dostatečné množství informací proto, aby mohlo dojít k identifikaci daného studenta - minimálně ze strany studentů či vyučujících na příslušné fakultě v inkriminované době (v době, kdy disciplinární řízení probíhalo). V dané věci se tak nesporně jedná o osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů osoby, proti níž bylo vedeno disciplinární řízení.

Otázka identifikovatelnosti takové osoby jinou osobou, nežli osobami v konkrétní době na fakultě studujícími či vyučujícími, není pro posouzení charakteru zveřejněných informací jako osobních údajů podstatná, neboť z hlediska pojmového vymezení osobního údaje není nutné, aby na základě předmětné sumy dat, které jsou zpracovány, byl subjekt údajů identifikován, resp. identifikovatelný každým, tj. takzvaným obecným příjemcem. Pro možnost označení konkrétní sumy dat za osobní údaje postačí, že je na jejich základě subjekt údajů identifikovatelný i jen u skupiny osob, které disponují již předchozí znalostí nějakých faktů o této osobě – pro tento případ typicky znalostí údaje o tom, že v daném roce na NF VŠE studovala v konkrétním ročníku osoba konkrétního jména a příjmení. Obdobně ani skutečnost, že v dané době studuje na fakultě více osob se stejným jménem a příjmením, není z hlediska závěru, že se jedná o osobní údaje, podstatná, neboť to jsou právě další informace ohledně disciplinárního řízení a jeho důvodů, které tyto osoby navzájem odlišují.

Obecně pak odvolací orgán poznamenává, že zveřejnění již známých údajů ze své povahy představuje jednání, které je minimálně společensky škodlivé, jelikož fakticky nepředstavuje žádný zásah do soukromí dotčených osob, příp. může spočívat ve zpracování osobních údajů na základě § 5 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně osobních údajů. Nicméně ve vztahu k danému případu platí, že ze strany účastníka řízení došlo ke zveřejnění údajů, které byly i ve vztahu k osobám, kterým byla známa skutečnost, že konkrétní osoba v danou dobu na dané fakultě studovala, nové, dříve neznámé. Pro tento případ se jednalo zejména o informaci, že proti konkrétní osobě bylo vedeno disciplinární řízení, důvod jeho vedení, ohledně jaké práce, či studijních povinností dané osoby bylo disciplinární řízení vedeno, jak bylo v dané věci disciplinární komisí hlasováno a jaké doporučení předložila disciplinární komise děkanovi fakulty.

V této souvislosti odvolací orgán dále konstatuje, že účastník řízení, jelikož si určil jak účel, tak prostředky zpracování osobních údajů v souvislosti se zveřejněním předmětných zápisů, má pro daný případ postavení správce osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona o ochraně osobních údajů, a to se všemi právy a povinnostmi, které mu z tohoto postavení vyplývají.

K předchozí argumentaci účastníka řízení odvolací orgán dále opakuje tolik, že možnost analogického postupu podle správního řádu (doručování podle správního řádu) a informování veřejnosti o úkonech orgánů činných v trestním řízení a zveřejňování informací o obviněných zde není v žádném případě na místě, neboť se na jednání účastníka řízení v daném případě žádný z těchto procesních předpisů nevztahuje.

V této souvislosti pak odvolací orgán opětovně upozorňuje na čl. 9 Disciplinárního řádu účastníka řízení, dle kterého nejsou jednání disciplinární komise veřejná. Z logického postupu od většího k menšímu je pak zřejmé, že jestliže nejsou veřejná zasedání jako taková, není možné, aby byly bez dalšího (tj. konkrétní zvláštní úpravy) veřejné, resp. zveřejňovány zápisy z nich. Právě znění disciplinárního řádu jakožto vnitřního předpisu účastníka řízení má i s odkazem na diskreci účastníka řízení, vyplývající z jeho samosprávné působnosti, zásadní význam.

V relaci k uvedenému má odvolací orgán za vhodné konstatovat, že účastník řízení nesprávně pochopil argumentaci odvolacího orgánu uvedenou v rámci prvního rozhodnutí. Vztah studenta a vysoké školy hypoteticky umožňuje v případě, že by bylo v rámci vnitřního předpisu vysoké školy uvedeno, že jednání disciplinární komise jsou veřejná, resp. že zápisy z nich se zveřejňují, aby ke zveřejnění došlo. Toto však není případ účastníka řízení. Dikce jeho vnitřního předpisu je přesně opačná, a proto se nelze dovolávat možnosti zveřejnění předmětných dat na základě povahy vztahu studenta a vysoké školy. V tomto případě je totiž obsah vztahu s odkazem na znění příslušných dokumentů účastníka řízení přesně opačný – studentovi vstupujícímu do akademické obce NF VŠE je Disciplinárním řádem jasně sděleno, že jednání Disciplinární komise nejsou veřejná, což vede s odkazem na zmíněnou logickou implikaci a fakt, že žádné konkrétní další pravidlo v tomto směru stanoveno není, k závěru, že ani zápisy z ní zveřejňovány nebudou.

Odvolací orgán dále konstatuje, že považuje argumentaci účastníka řízení za nekonzistentní v tom směru, že účastník řízení na jedné straně uvádí, že v daném případě nedošlo ke zveřejnění údaje o tom, že byl disciplinární delikt spáchán, a na druhé straně uvádí, že byl-li spáchán, má pachatel nárok na menší ochranu svých práv, tj. i práva na soukromí. Argumentace účastníka řízení si tak fakticky protirečí, když účastník řízení současně používá argument, resp. logickou úvahu od menšího k většímu i od většího k menšímu.

V této souvislosti odvolací orgán obecně uvádí, že s ohledem na to, že rozhodnutí disciplinární komise má v tomto případě pouze doporučující povahu, tzn., že její závěr nebude nutně shodný s konečným rozhodnutím ve věci, nelze na základě odkazu na výchovné působení podrobit negativním účinkům zveřejnění (stigmatizaci) a snížení ochrany jejich práv a priority všechny studenty, se kterými bylo zahájeno disciplinární řízení.

Odvolací orgán dále konstatuje, že ani argumentaci účastníka řízení odkazem na zákon o vysokých školách ve spojení s § 5 odst. 2 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů ve vztahu k podezření na disciplinární delikt, které má dle odvolacího orgánu značné stigmatizační účinky zejména v případech plagiátorství, nepovažuje za relevantní. Je sice nesporné, že účastník řízení má povinnost dle obecně platných právních předpisů zajistit řádnost průběhu studia studentů atd., nicméně s odkazem

na rozhodnutí Ústavního soudu České republiky Pl. ÚS. 4/94 není zveřejnění zápisů z jednání disciplinární komise, kdy má rozhodnutí komise toliko doporučující povahu, vhodným ani nutným prostředkem k dosažení tohoto účelu. Navíc z povahy postavení účastníka řízení nelze dovozovat, že může zcela volně rozšiřovat jemu svěřené prostředky k dosažení tohoto účelu, resp. že může bez příslušné procedury rozhodování a bez seznámení členů akademické obce postupovat jím zvoleným způsobem bez dalšího – v tomto případě bez souhlasu členů akademické obce.

Z hlediska povahy správního deliktu se odvolací orgán ztotožňuje se závěrem správního orgánu I. stupně. Dle odvolacího orgánu není v tomto případě možné konstatovat naplnění všech předpokladů pro možnost označení jednání účastníka řízení za pokračující správní delikt, tj. delikt skládající se z několika dílčích útoků vedených jednotným záměrem, naplňujících, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného správního deliktu a spojených stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Jelikož se zde jedná o souběh několika správních deliktů pokračujících, a jelikož k odstranění protiprávního stavu došlo až po zahájení správního řízení, není dle odvolacího orgánu pochyb o tom, že k zániku odpovědnosti účastníka řízení nedošlo. V této souvislosti odvolací orgán dále konstatuje, že závěr správního orgánu I. stupně účastník řízení nijak nerozporuje.


Ve vztahu k výši sankce odvolací orgán poznamenává, že s ohledem na dobu trvání protiprávního stavu, množství dotčených subjektů, fakt, že účastník řízení má odpovídající odborný aparát k tomu, aby byl schopen posoudit legálnost takového jednání, a dále zejména míru způsobeného následku v podobě zásahu do soukromí dotčených subjektů údajů a význam trestu v rámci správního trestání, je uložena výše pokuty adekvátní.

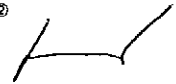
S ohledem na to, že byla vyřešena základní právní otázka ohledně povahy správního deliktu a s ohledem na to, že účastník řízení měl možnost se k této otázce vyjádřit, což však neučinil, a dále vzhledem k tomu, že odvolací orgán má v dané věci skutkový stav za řádně zjištěný a prokázaný, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze odvolat.

Praha 6. října 2010




RNDr. Igor Němec
předseda

②


DORUČENKA

ID zprávy: 26325943

Odeslatel:

Úřad pro ochranu osobních údajů

Příjemce:

Vysoká škola ekonomická v Praze

Obecné informace:

Věc: Rozhodnutí o rozkladu

Zmocnění: 0 / 0 § odstavec písmeno

Naše ČJ: SPR-0856/10-27/MOR

Naše sp.zn.: SPR-0856/10

Vaše ČJ:

Vaše sp.zn.:

K rukám:

Do vl. rukou:

Zakázat doručení fikcí

Informace o dodání a doručení:

Datum a čas:

Dodejka: 07.10.2010 10.04.18

Doručenka: 07.10.2010 10.33.11

Události:

Čas: 7.10.2010 10:33:11

Popis: EV1: Doručeno přihlášením oprávněné osoby nebo aplikace (§17 odst. 3)